ΕΤΟΣ Ζ'. ΛΕΜΕΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1890 ΑΡ. 292.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ . . . . . σελλίνια 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . » . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
Editor S. HOURMOUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ
Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιευόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΚΛΗΡΟΣ ΚΑΙ ΛΑΟΣ.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Τὴν ὀλεθρίαν ταύτην κατάστασιν, δεινὸν ἐπακολούθημα κληρονομηθείσης γενικῆς ἀδρανείας, πεπείσμεθα ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καλῶς ἐπίστανται καὶ πολλάκις ἴσως ἐσκέφθησαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς Θεραπείας, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐλλείψεως τοῦ μέσου, τοῦ εἰς ἔργα τελευτῶντος, ναυαγεῖ πᾶσα σκέψις, ὡς μὴ δυναμένη νὰ ἐξέλθῃ τοῦ θεωρητικοῦ κύκλου.

Πλὴν, ἐὰν ἦνε ἀληθὲς ὅτι τὰ πρώτιστα καὶ μόνιμα καθήκοντα τοῦ κλήρου πρὸς τὸν λαὸν εἶνε ἡ διὰ τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν πατριωῶν πνευματικῶν συμβουλῶν περιφρούρησις τούτου καὶ ἐδραίωσις ἐν ταῖς Θρησκευτικαῖς καὶ ἐθνικαῖς ἀρχαῖς καὶ παραδόσεσι πρὸς ἐπικράτησιν τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς καὶ ἐνισχυσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, τὰ καθήκοντα ταῦτα παρημελήθησαν εἰς βαθμὸν ἀξιοκατάκριτον, ἡ δὲ παραμέλησις τούτων ἐπέφερε καὶ τὴν ἐξασθένησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κλήρου, ἤτοι τὴν ἀνάλογον παραμέλησιν τῶν καθηκόντων τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κλῆρον. Ἐξησθένησεν ἡ πνευματικὴ ἐπὶ τῶν συνειδήσεων τοῦ λαοῦ ἀρχηγία, ἐξησθένησε καὶ ὁ πρὸς τὸν κλῆρον ὡς πρὸς πνευματικὸν ἀρχηγὸν σεβασμός, καὶ εἰς τοιοῦτον δυστυχῶς βαθμὸν ὥστε νὰ περιφρονῶνται καὶ ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι καὶ διατάξεις, πρὸς τὰς ὁποίας ὁ σεβασμὸς τοῦ κοινοῦ λαοῦ βαδίζει παραλλήλως τῷ σεβασμῷ πρὸς τὸν ταχθέντα φρουρὸν καὶ φύλακα τούτων, τὸν κλῆρον. Ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς παρ' ἡμῖν παρατηρουμένης ἀπό τινος ψυχρότητος πρὸς τὰ Θρησκευτικά. Οὔτε σκεπτικισμὸς, οὔτε ὑλισμὸς, ἀλλ' οὔτε φυσικαὶ καὶ φυσιολογικαὶ ἀντίξοοι δοξασίαι εἰσεχώρησαν παρ' ἡμῖν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ ὑποπτευθῶμεν κἂν αὐτὰς ὡς ἀφορμὴν τῆς παρὰ τῷ λαῷ καταπτώσεως τοῦ τε θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ φρονήματος. Ἔχασεν ἁπλῶς τὸν ὁδηγὸν ὁ λαὸς καὶ ἀπεπλανήθη εἰς σκολιὰς ἀτραποὺς καὶ δύσβατα ὄρη μεστὰ ὄφεων καὶ τιγρεων.

Αἱ βάσεις διεσαλεύθησαν οἰκτρῶς. Τὸ οἰκοδόμημα ἤρξατο καταρρέον. Ἡ ξηρὰ ἐκμάθησις γραμμάτων ἀδυνατεῖ νὰ προλαβῃ τὸ κακόν. Πᾶν ὅ τε καλὸν ἀποθησαυρίσῃ ὁ παῖς ἐκ τοῦ σχολείου, πνίγεται ὑπὸ τῆς ὀχαλινώτου διαγωγῆς τῶν ἐκτροχιασθέντων γονέων καὶ ἀντ' αὐτοῦ εἰσχωρεῖ καὶ ριζοβολεῖ στερεώτερον, διαρκέστερον καὶ τελειότερον τὸ τῶν γονέων παράδειγμα, διότι τὸ πρακτικῶς καὶ ἀντιθέτως κατ' οἶκον διδόμενον μάθημα εἶνε μυριάκις ἰσχυρότερον, ἢ αἱ θεωρητικαὶ ἐν τῷ σχολείῳ ἀνασκοπαὶ τῆς τε θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν λίαν ἀπομεμακρυσμένων προπατόρων.

Ἀνάγκη λοιπὸν καὶ κατεπείγουσα μάλιστα δια τὴν νῆσόν μας εἶνε νὰ ἄρξηται ἡ στερεοποίησις τοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὴν κατάρρευσιν θλιβερῶς βλέπομεν, ἐξ αὐτῆς τῆς βάσεως· βάσις δὲ τούτου εἶνε ἡ διαπαιδαγώγησις καὶ διδασκαλία γονέων ὁμοῦ καὶ τέκνων· κατάλληλοι πρὸς τοῦτο διδάσκαλοι εἶνε οἱ ἱεροκήρυκες, πρὸς ἀπόκτησιν δὲ τοιούτων ἀπαιτεῖται κλῆρος μεμορφωμένος καὶ καλῶς κατηρτισμένος. Καθ' ἡμᾶς λοιπὸν, ἐὰν ὀρθῶς φρονοῦμεν, ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ σωτηρία καὶ εἰς τοῦτο δέον αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαί μας νὰ στρέψωσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μονίμως τὴν προσοχήν των.

Ὁ κλῆρος εἶνε ἐν τῇ νήσῳ μας, εἴπερ καὶ ἀλλαχοῦ, λίαν παρημελημένος. Παπάδες εὑρηνται πολλοὶ, ἴσως καὶ περισσότεροι τῶν ἀναγκαίων, ἐκτελοῦντες μηχανικῶς καὶ ἀσυναισθήτως τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ἀναγινώσκοντες κορακιστικῶς τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς εὐχὰς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὡς ὁ λαὸς ἀγνοοῦσι καὶ αὐτὰ τὰ στοιχειωδέστερα τῆς θρησκείας των. Οἱ καλοὶ καὶ ἄξιοι κληρικοὶ ἐν τῇ νήσῳ μας μετρῶνται διὰ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς μόνης χειρός. Τοιαύτη παραμέλησις περὶ τὸν κλῆρον εἶνε ἀσυγχώρητος.

Κάλλιον ὅμως ἀργὰ παρὰ ποτέ. Οἱ προϊστάμενοι σήμερον τῆς Ἐκκλησίας τῆς νήσου, ἄνδρες ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζοντες τὸ ἀληθὲς τῆς οἰκτρᾶς ταύτης καταστάσεως καὶ λυπούμενοι, ὡς πιστεύομεν, ἐπ' αὐτῇ, θὰ σπεύσωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιον ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς βαρείας ταύτης μομφῆς καὶ εὐθύνης. Δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλα πράγματα. Διὰ συνδρομῆς τῶν τεσσάρων θρόνων καὶ τῶν πλουσιωτέρων Μοναστηρίων τῆς νήσου, ἠδύναντο νὰ στέλλωνται κατ' ἔτος τέσσαρες, ἴσως δὲ καὶ περισσότεροι νέοι, κατ' ἐκλογὴν, τελειόφοιτοι τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, εἴς τινα θεολογικὴν Σχολὴν, ὡς τὴν τῆς Χάλκης, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἱερόνωνται καὶ νὰ ἐπιστρέφωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ. Μετά τινα ἔτη θὰ ἔχωμεν κληρικοὺς, ἱκανοὺς καὶ ἄλλους νὰ διδάξωσι, καὶ τοὺς ὑπάρχοντας νῦν νὰ διαδεχθῶσι. Τοιουτοτρόπως θὰ παύσῃ ἡ προσθήκη νέων ἀμαθῶν ἱερέων εἰς τοὺς νῦν ὑπάρχοντας τοιούτους, ἀντικαθισταμένων τούτων δι' εὐπαιδεύτων, καὶ βαθμηδὸν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθητὴ βελτίωσις. Οὕτω θὰ ἐκφωνηθῇ ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐν ζωηρὸν στῆθι, εὐφημούμενον καὶ χειροκροτούμενον παρ' ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς τὴν ὀλεθρίως προχωροῦσαν ταύτην κατάστασιν, ἐξ ἧς ἡ ἀπονέκρωσις τῶν τε ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν αἰσθημάτων, ἧς συνέπεια ἡ ἐξαχρείωσις καὶ διαφθορά. Δὲν εἶνε δυσκατόρθωτον τὸ πρᾶγμα. Δὲν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι. Ἀλλὰ καὶ μεγάλαι ἂν ἦσαν εἶνε χρέος, εἶνε καθῆκον, εἶνε τὸ μόνον ἔργον τῆς Ἐκκλησίας νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ κλήρου. Ἀπέναντι τοῦ καθήκοντος τούτου πᾶν ἄλλο εἶνε δευτερεῦον, καὶ ὅταν τοῦτο δὲν ἐκτελῆται, οὐδὲν ἐκτελεῖται. Ἐκτελέσατε τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὸν λαὸν διὰ νὰ ἐκτελῇ καὶ ὁ λαὸς τὰ καθήκοντά του πρὸ ὑμᾶς· ἄλλως θὰ ἀπολέσητε τὸ πᾶν, καὶ ποίμνιον καὶ γάλα, ὁ δ' ἐκ τούτου ὄλεθρος θὰ σᾶς ἐπιβαρύνῃ. Τοιαῦτα δύναται νὰ εἴπῃ ὁ λαὸς πρὸς τὸν Κλῆρον.

Ἀλλ' ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι τὰς κατὰ τοῦ κλήρου καὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἁρμοδίων μομφὰς καὶ γογγυσμοὺς πολλῶν, θὰ διαδεχθῶσιν ὅσον οὔπω εὐχάριστοι ἐκφράσεις.

Κύμε τῆς «Σάλπιγγος».

Γιὰ τὸ γινάτι σας! Ἄϊτε νὰ ἰδῶ τί θὰ κάμετε; Τί τάχα; ἡμεῖς ἐγείναμέν σας κοπελλοῦδι νὰ μᾶς λέγετε, μὴ τοῦτο, μὴ ἐκεῖνο; Ἐβάλαμεν καὶ καλὰ 'ς τὴν κεφαλήν μας νὰ μὴ σᾶς ἀκούωμεν πιά. Ἄϊτε! Ἡ κεφάλα μας ἐμᾶς ἐμπορεῖ νὰ ξέρῃ καλλίττερα ποῦ τὴν δικήν σας.

Εἰς ἄλλους χρόνους ἀρχινούσαμεν τὸ τρῦγος ἀπὸ ἀνήμερα τοῦ Σταυροῦ. Ἔπρεπε νὰ πᾶμεν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ πάρωμεν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ἁγίασμα τῆς Ὑψώσεως καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ βάλωμεν τὸν σταυρόν μας καὶ νὰ πᾶ νὰ μβοῦμεν μέσ' 'ς τ' ἀμπέλι. Ἀλλὰ ἀφοῦ τώρα βλέπομεν ὅτι πᾶμεν πίσω, πίσω, ἠρχίσαμεν κοὶ ἡμεῖς νὰ γινώμεθα τῆς μόδας καθὼς σεῖς οἱ πολῖται καὶ ἠρχίσαμεν φέτος τὸ τρῦγος ἀπὸ τὰς 20 Αὐγούστου· ἀκοὺς φίλε τῆς «Σάλπιγγος» Ἀπὸ τὰς 20 Αὐγούστου. Ναί! τέτοιοι εἴμεθα ἡμεῖς οἱ χωριάται, νὰ ἀκολουθῶμεν ξοπίσω ἕνα πελλὸν καὶ λαομένον. Ἅμα καταιβῇ εἰς κανένα νὰ κάμῃ μίαν δουλειάν, ὅσον ἀνόητην ὅσον

τρελλήν, θὰ τὴν κάμωμεν ὅλοι, ἕνας ἕνας ξωπίσω του. Αὔριον θὰ σᾶς ποῦν πάλιν μερικοὶ ἀπὸ μᾶς ὅτι: «τί νὰ κάμωμεν; ἐφοβήθημεν τοὺς κλέφταις» καθὼς σᾶς εἶπαν διὰ τὰ χαρούπια. Στραβάραν 'ς τὰ μμάτια τους νὰ τοὺς πῆτε σεῖς οἱ κασαπαλῖται. Εἶν' ἡ λαομάρα μας καὶ ἡ πελλάρα μας, καὶ τίποτε ἄλλο.

Εἶνε ἡ ἀλήθεια ὅτι ἦταν ὀλίγον πρώϊμα ἐφέτος τὰ σταφύλια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς 10 Σεπτεμβρίου ἀκόμη ἂν ἀρχζαμεν, ἦτο ἐνωρίς. Τὰ περισσότερα ἀμπέλια κύριε τῆς «Σάλπιγγος» καὶ ὅταν δὲν εἶνε πρωμάδα καθὼς ἐφέτος δὲν πρέπει νὰ τρυγῶνται πρό τῆς 20 Σεπτεμβρίου.

Ἀλλὰ, εἴμεθα χωριάται, δηλαδὴ ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἡ κεφαλὴ εἶνε γεμάτη ἀπὸ κατεργαρίες, ἀλλὰ ἀπὸ πράγματα ποῦ μᾶς συμφέρουν δὲν σκαμπάζομεν. Ἐσυνειθίσαμεν μὲ τὴν ττοπποῦζαν. Ἰδοὺ ἡ μαυροέρημη ἡ ἀλήθεια. καὶ χώρις ττοπποῦζαν δὲν εἴμεθα ἄξιοι νὰ κάμωμεν τίποτε.

Καὶ πότε πρέπει νὰ ρίπτωμεν τὰ χαρούπιά μας καὶ πότε καὶ πῶς πρέπει νὰ ρίπτωμεν ταῖς ἐλιαῖς μας, καὶ πότε νὰ τρυγῶμεν καὶ πότε ἀκόμη νὰ σπέρνωμεν καὶ νὰ θερίζωμεν πρέπει νὰ μᾶς τὸ λέγῃ ἡ ττοπποῦζα, ἡ φιλενάδα τῆς ράχης μας, τῆς ὁποίας ἐμάθαμεν καὶ ξεύρομεν καλὰ καλὰ τὴν γλῶσσαν. Εἰδέ μὴ μὲ τὰ πολλά σας λόγια σεῖς οἱ κασαπαλῖται καὶ μὲ τὰ πολλά σας γράμματα σεῖς οἱ ἐφημεριδογράφοι, κάμνετε ὅλοι μιὰν τρύπαν μεγάλην μεσ' 'ς τὸ νερόν. Ποιὸς σᾶς διαβάζει; καὶ ἂν σᾶς διαβάσῃ κανεὶς ποιὸς σᾶς ἀκούει τί λέγετε;

Ἐγὼ ξεύρω πντ' ἔξη κολλυβογράμματα καὶ διαβάζω μέσα μέσα ὅσα γράφετε καὶ γελῶ μόνος μου ὅταν βλέπω 'πο τὴν μιὰν νὰ ζητῆτε τὴν ἐλευθερίαν, εἰς ὅλα, καὶ 'ποῦ τὴν ἄλλην νὰ παραπονῆσθε ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ποῦ λαμβάνομεν τὴν μεταχειριζόμεθα, ἄλλος εἰς τὸ νὰ κυνηγᾷ ἀνθρώπους κατὰ τὴν ὄρεξίν του, ἄλλος νὰ ἁρπάζῃ τὰ κτηνὰ τοῦ ἄλλου, ἄλλος νὰ συναθροίζῃ τὰ χαρούπια του ὁπότε θέλει καὶ ἄλλος νὰ τρυγᾷ ὁπότε τοῦ καταβῇ. Δὲν εἶνε καθένας ἐλεύθερος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐλευθερίαν του ἐλεύθερως διὰ κάθε ἐλευθέραν πρᾶξιν ποῦ θὰ τοῦ καταβῇ ἐλεύθερα 'ς τὸ κεφάλι νὰ τὴν κάμῃ;

Καὶ ἔπειτα; Ἔπειτα ἀπὸ ταῖς τόσαις ἐλευθερίες ζητεῖτε νὰ μᾶς πάρετε πίσω εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ κουτσοὺκ Μεεμέτη, νὰ μᾶς πάρουν τὰ ττουφέκια. Νά ἐλευθερία νά μάλαμα. Συμφωνῶ κ' ἐγὼ, διότι ὡς σοῦ εἶπα ἡμεῖς δὲν κάμνομεν μὲ τέτοιες ἐλευθερίαις, ἀλλ' εἰς ὅλα ἔτσι νὰ θέλωμεν. Ττοπποῦζα διὰ τοῦτο· χάψι δι' ἐκεῖνο, τσερεμὲν διὰ τ' ἄλλο νὰ βάλωμεν γνῶσιν ἡμεῖς οἱ κιαουράδες. Συμφωνῶ νὰ μᾶς πάρουν τὰ ττουφέκια, ἢ νὰ τοὺς τὰ πάρουν, διότι ἐγὼ δὲν ἔχω, ἀλλὰ εὑρεις πῶς; Νὰ τὰ συναθροίσῃ γενικῶς ὅλα ἡ Κυβέρνησις. Κυνηγοὺς δὲν θέλομεν. Ἂς μείνωμεν 5—6 χρόνια χωρὶς κυνήγια· δὲν θὰ ποθάνωμεν. Ἀλλὰ νὰ τὰ συναθροίσῃ ὅλα. Ἐὰν κατόπιν ἀκουσθῇ τουφεκιὰ ἐναντίον ἀνθρώπου νὰ πληρώνῃ ἡ Κυβέρνησις 2 χιλ. λίρ. πρόστιμον, ἢ εἰς τὸ ταμεῖον, ἐὰν δὲν τελειώσῃ ὁ ἄνθρωπος, ἢ εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ἂν τελειώσῃ. Δέχεται τέτοιαν συμφωνίαν ἡ Κυβέρνησις; Εἰδέ μὴ ἂς κάτσῃ ἥσυχα· διότι μὲ τὸ νὰ συναθροίσῃ καμμιὰν ἑκατοστὺν ττουφέκια, καὶ μὲ τὸ νὰ καρτερᾷ νὰ τῆς 'ποῦσι ποιὸς δὲν πρέπει νὰ κρατῇ ττουφέκι, καὶ ποιὸς δὲν πειράζει ἂν κρατῇ, θὰ κάμῃ κ' ἐκείνη μίαν τρύπαν μεσ' 'ς τὸ νερόν. Αὐτὰ ὅλα βάλ' τα 'ς τὸ φύλλον σου καὶ εἶναι μεγαλείτερα ἀλήθειαι παρ' ὅσα γράφετε σεῖς, διότι μυρίζουν θυμιὰν καὶ γλυφόνι καὶ ξυσταρκάν καὶ χαχομηλιάν, καὶ διότι εἶνε γραμμένα πάνω 'ς τὰ ὄρη.

Ὁ ὀρείτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μέγας Ἀρμοστὴς εἰδοποίησε τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ὅτι αἱ ἐξ Ἀλεξανδρέττας προελεύσεις καθυπεβλήθησαν εἰς δεκαήμερον ἐν Λάρνακι κάθαρσιν. Συνεπείᾳ τῆς καθάρσεως ταύτης, τὰ πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Μεζαζερῆ εἰδοποίησαν ὅτι τὰ προσεχῶς καταπλέοντά εἰς Κύπρον δύο ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρίας ταύτης, δὲν θὰ προσεγγίσωσιν εἰς Ἀλεξανδρέτταν. Ἐκ τῶν μέτρων τούτων φαίνεται ὅτι ἠκούσθησαν κρούσματα χολέρας ἐν τῇ Ἀλεξανδρέττᾳ καὶ καλῶς ποιεῖ ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα πᾶν αὐστηρὸν μέτρον, οὐχὶ μόνον κατὰ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ταύτης προελεύσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξ ἄλλης πόλεως, συγκινωνούσης διὰ ξηρᾶς μετ' αὐτῆς, καὶ μὴ προφυλαττομένης διὰ καθάρσεως.

*
* *

Ἀφίκετο ἐκ Λάρνακος ὁ Ἱερολογιώτατος κ. Κύριλ. Βασιλείου, ὁριστικῶς προσληφθεὶς ὡς διδάσκαλος ἐν τῷ Ἑλληνικῷ σχολείῳ τῆς πόλεώς μας, καθ' ἃ εὐχαρίστως προηγγείλαμεν.

*
* *

Τὰ Σχολεῖα τῆς πόλεώς μας ἀνοίγουσι τὰς θύρας των τῇ προσεχεῖ Δευτέρᾳ 10 ἰσταμένου.

*
* *

Καθ' ἃ εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὁ κ. Ι. Χ. Οἰκονομίδης, λαβὼν διαρκῆ ἄδειαν τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, ἀποκαθίσταται ἐν Πάφῳ.

*
* *

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἑσπέρας τρεῖς νέοι ἐρχόμενοι ἐκ Πισσουριου εἰς Λεμησσὸν ἐπυροβολήθησαν δὶς ἐξ αὐτοῦ τοῦ καφενείου σχεδὸν τοῦ Παραμαλίου, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδεὶς προσεβλήθη. Ὁ εἷς ἐκ τῶν νέων τούτων εἶνε ἐκεῖνος καθ' οὗ ἐπυροβόλησαν καὶ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ, κύψαντος πρὶν ἢ ἐκπυροκροτήσῃ τὸ ὅπλον, προσεβλήθη ἕτερος. Ἄγνωστος ἡ αἰτία δι' ἣν τρέφουσι πάθος ἐναντίον τοῦ νέου τούτου. Τέλος πάντων οἱ κατ' ἀνθρώπων πυροβολισμοὶ καὶ ἀπόπειραι φόνου κατήντησαν παρ' ἡμῖν τόσον συνήθεις καὶ καθημεριναί, ὥστε οἱ ἄνθρωποι τάσσονται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὰς πέρδικας ἢ τοὺς λαγωούς.

*
* *

Τέλος πάντων. Ἔφθασαν τὰ ὄργανα δι' ὧν ἄρξεται τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀπό τινος διδασκομένης θεωρίας, ὁ παρ' ἡμῖν σχηματιζόμενος ἤδη μουσικὸς θίασος. Δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς καιρὸς καὶ ὁ θίασος οὗτος ὑπὸ τὴν καλὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀξίου μουσικοδιδασκάλου κ. Γεραρδὶ θὰ ἦνε ἱκανῶς γεγυμνασμένος ὥστε νὰ εὐχαριστῇ πάντας.

*
* *

Δι' ἐπιστολῆς του ὁ Α. Μακ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ θρόνου, προτρέπει τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῶν ἐν Λάρνακι καὶ Λεμησσῷ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως διαχειρίζωνται τὰ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιερέως. Εἰδοποιησις τῆς Μητροπόλεως προσκαλεῖ τοὺς πολίτας σήμερον περὶ τὴν 10 π. μ. διὰ τὴν ἐκλογὴν τοιαύτης Ἐπιτροπῆς. Νὰ πιστεύσωμεν ἆρά γε ὅτι θὰ παρουσιασθῶσι πλείονες τῶν 10; Ἰδωμεν.

*
* *

Ἐκ τῆς «Ἐπισήμου Ἐφημερίδος» ἀναγράφομεν τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ τὴν 31 Μαρτίου 1890 λήξαντος οἰκονομολογικοῦ ἔτους.

Τὰ εἰσοδήματα ἀνῆλθον εἰς λίρ.	174.499.	6 σ. 8 γ.
Αἱ δαπάναι ἀνῆλθον εἰς λ.	166.338.	4 σ. 5 γ.

Προστιθεμένου εἰς τὰς δαπάνας τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου λ. 92.800 μένει ἔλλειμμα περίπου ἐκ λ. 24,688.

Ἐκ τῶν δεκατ. ἐλήφθησαν λ.	58,186	19 σ. 7 γ.
Ἐκ τοῦ κτηματ. φόρου λ.	29,822	9 σ. 1 γ.
Ἐκ τῶν τελωνείων λ.	24,168	2 σ. 3 γ.
Ἐκ τῶν προβάτ καὶ αἰγῶν λ.	10.342	9 σ. 1 γ.
Ἐκ τῶν χαρτοσήμων λ.	5,193	10 σ. 8 γ.
Ἐκ τοῦ στρατ. φόρου λ.	4,657	11 σ. 4 γ.
Ἐκ τοῦ ἅλατος λ.	3.785	9 σ. 2 γ.
Ἐκ λιμενικῶν λ.	3,388	4 σ. 3 γ.
Ἐκ ταῦ κτηματολογίου λ.	2,308	12 σ. 6 γ.
Ἐκ τῶν ταχυδρομείων λ.	2.234	13 σ. 8 γ.
Ἐκ διαφορ. καὶ προστίμων λ.	1,583	11 σ. 5 γ.

*
* *

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀγγέλλεται εἰς τὸ φιλόμουσον κοινὸν Λεμησσοῦ, ὅτι τὴν προσεχῆ Δευτέραν 10) 22 Σ)βρίου ἄρχονται τὰ μαθήματα τῆς ἀπὸ 5 ἐτῶν λειτουργούσης σχολῆς, ἐν ᾗ διδάσκονται ἡ Γαλλικὴ, Ἑλληνικὴ, Ἀγγλικὴ, Ἰταλικὴ, Λατινικὴ, Ἀραβικὴ καὶ Συριακὴ γλῶσσα.

Ὅθεν οἱ βουλόμενοι παρακαλοῦνται νὰ ἐγγράψωσι τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐγκαίρως πρὸς τακτικὴν ἐξακολούθησιν τῶν μαθημάτων.

Περὶ τῶν διδάκτρων πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

Λεμησσὸς 19 9. 90.

Ὁ διευθυντὴς
ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ ΑΣΣΑΦ.

Ἀξιότιμε Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Εὐαρεστήθητε νὰ καταχωρήσητε τὰ ἑπόμενα εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος καὶ θέλετε μᾶς ὑποχρεώσῃ.

Ἡ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις ἔσπευσε καὶ ἐφέτος νὰ λάβῃ ὅ,τι ἐκ τῶν φόρων παλαιὸν καὶ νέον εἶχε λαμβάνειν ἀπὸ τὸν δυστυχῆ χωρικὸν, δὲν ἔσπευσεν ὅμως καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰ κατατρύχοντα αὐτὸν κακὰ, περιστέλλουσα τὰς καθημέραν διαπραττομένας ἀχρειότητας καὶ δὴ τὴν ζωοκλοπὴν, ἥτις ἀπό τινος χρόνου καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν Κιτιέων ἤρξατο λαμβάνουσα εὐρείας τὰς διαστάσεις. Ἐν τῷ χωρίῳ Πεντακώμῳ, ὡς βεβαιούμεθα, ὑπάρχει παρὰ τῷ αὐτόθι ἱερῷ τεμένει τενεκὲς εἰς ὃν ὁ ἀπολέσας τὸ ζῷόν του χωρικὸς, ἀφοῦ προηγουμένως πλανηθῇ ἐπί τινας ἡμέρας, ἐξοδεύσῃ δὲ καὶ ἱκανὸν χρῆμα εἰς τοὺς μεσίτας τῆς ἑταιρίας τῶν ζωοκλεπτῶν πρὸς εὕρεσιν τοῦ ζώου του, ὁδηγεῖται ἐπὶ τέλους καὶ εἰς τὸ ἐν λόγῳ γενικὸν ταμεῖον ὅπως ρίψῃ καὶ εἰς αὐτὸ πρὸς ἐπίμετρον τῶν πολυημέρων ταλαιπωριῶν του ὄχι ὀλιγώτερον τῶν δύο ἢ τριῶν λιρῶν στερλινῶν καὶ ὡς ἐκ θαύματος τότε τῷ παρουσιάζεται τὸ ζῷόν του.

Μέγας καὶ θαυματουργὸς ἀληθῶς ὁ ἅγιος Γεώργιος μεγαλειτέρα ὅμως καὶ θαυματουργοτέρα ἡ τῶν κλεπτῶν τρομοκρατία ὑφ' ἧς καταλαμβάνεται ὁ τάλας χωρικὸς, οὗτινος ἡ ζωὴ, ἡ περιουσία καὶ ἡ τιμὴ ἐναπομένουν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν.

Ἐν τῇ κώμῃ Κιτίῳ τελευταίως ἐκλάπησαν ἐκ τοῦ σταύλου τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος κτηματίου κ. . . . . δύο ἡμίονοι αἱ ὁποῖαι εὑρέθησαν ἀφοῦ ἐπλήρωσεν ὁ ρηθεὶς κύριος τέσσαρας λίρας στερλίνας. Ἐν τῇ ρηθείσῃ κώμῃ καθὼς καὶ ἐν ἁπάσαις ταῖς κώμαις τῆς νήσου πλεῖστα καὶ διάφορα κακουργήματα καὶ ζημίαι ἀνυπολόγιστοι διαπράττονται ἀφόβως ὑπὸ τῶν ἀχρείων καὶ τῶν κλεπτῶν, ὡσεὶ μὴ ὑπῆρχε Κυβέρνησις, ἥτις ὡς προείπομεν, ἔδει διὰ παντοίων μέσων νὰ περιστείλῃ τὰ τοιαῦτα ἵνα μὴ ἐπὶ τέλους ἐπέλθῃ ἡ αὐτοδιοίκησις ἡ τὰ πάντα καταστρέφουσα.

Ἐν Λάρνακι τῇ 2α Σεπτεμβρίου 1890.

Εἷς ἐνδιαφερόμενος.

«ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ»
ΜΕΤΑ 200 ΠΕΡΙΠΟΥ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ὁ κ. Π. Ματαράγκας ἐπελάβετο τῆς ἐκ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστά-

σεως τοῦ Φιλέλληνος Γάλλου Πουκεβίλ, διατελέσαντος γενικοῦ προξένου τῆς Γαλλίας ἐν Ἰωαννίνοις, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡγεμόνευε τῆς Ἠπείρου ὁ περιβόητος σατράπης Ἀλῆ πασᾶς, καὶ ἀκολούθως ἐν Πάτραις κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τὴν ἱστορίαν ταύτην συμπληροῖ ὁ κ. Ματαράγκας ἐκ περιγραφῶν ἄλλων εὐρωπαίων ἀξιοπίστων.

Ὅ,τι δὲ στολίζει καὶ λαμπρύνει τὸ ἔργον τοῦ κ. Ματαράγκα, καθιστῶν αὐτὸ πρωτότυπον, εἶνε καὶ αἱ 200 περίπου εἰκόνες, καλλιτεχνικώτατα ἐπεξειργασμέναι καὶ παριστάνουσαι τοὺς διαπρεπεστέρους ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος, τὰς κυριωτέρας μάχας καὶ ἄλλα διάφορα συμβάντα, αἵτινες θὰ στολίζουσι τὸ εἰς σχῆμα μεγάλου ὀγδόου ἐκδοθησόμενον βιβλίον.

Ἡ ἱστορία αὕτη ἐκδίδεται κατὰ φυλλάδια ἐκ 2 τυπογραφικῶν φύλλων ἕκαστον (ἤτοι 32 σελίδων) καὶ θὰ τιμᾶται ἐνταῦθα ἀντὶ 35 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου ἕκαστον.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ παρ' ἡμῖν. Ἢ οἱ ἁπλῶς θέλοντες ν' ἀγοράζωσιν ἑκάστοτε τὰ ἐκτυπούμενα φυλλάδια, δύνανται νὰ ζητῶσι ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 34 ἀριθμοῦ.

Περὶ θρέψεως κατὰ τὸν Α. Βερταῖν ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου.—Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς καὶ ἐγκεντρισμὸς τῆς συκῆς μετὰ τριῶν σχημάτων ὑπὸ Σπυρ. Χασιώτου.—Ἡ Κεφαλληνία ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν ὑπὸ Α. Σκινζοπούλου.—Περὶ θηλάσεως τῶν βρεφῶν ὑπὸ Α. Χριστοβιτσ.—Τέσσαρες συμβουλαὶ καθ' ἑβδομάδα.—Ἡ βιομηχανία τῶν ἀρωμάτων ἐν Ἀθήναις.—Ἀλληλογραφία.

Ο «ΕΞΗΓΗΤΗΣ»

τῶν Ἁγίων Γραφῶν, περιοδικὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ δεκαπενθημερία ἐν Μασσαλίᾳ ὑπὸ Ἀρχιμ. Γρηγορίου Ζιγαβηνοῦ.

Περιεχόμενα 1 ἀριθ. δευτέρου ἔτους.

Ἑρμηνεία τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως. Περὶ τῆς πλάσεως τοῦ πρώτου ἀνθρώπου.—Ὁ χριστιανισμὸς, ὡς ἀρχέγονος καὶ θεσπέσιατος θρησκεία.—Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμούς. Σύντομος προεισαγωγὴ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν.—Περὶ τοῦ κηρύγματος τοῦ θείου λόγου. Ἱστορικὴ ἀρχὴ καὶ σύστασις τοῦ διδακτικοῦ ἀξιώματος ἐν τῇ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός.—Γνωστοποίησις.

«LA NAZIONE ITALIANA»

ANNO 1 Num. 24.

SOMMARIO

Testo: Il bacino del Fella e le sue genti, Giovanni Marinelli.—Per le granti manovre. La Divisione Medici e la compagnia del Trentino, E. T.—La Corsica, Gastone Chiesi.—Cronaca della Società «Dante Alighieri».—La settimana nel Regno.—Noticie Colonie.—Altre Nazioni.

Illustrazioni: Monumento al generale Medici, che diresse l'occupazione del Trentino orientale.—Monumento al colonello garibaldino Chiassi, morto a Bezzecca.—Carta del territorio trentino occupoto dalle armi italiane nel 1866.—Banorama di Borgo.—La battaglia di Borgo (da schizzo di un testimonto oculare).—Ritratto del generale Metici.

Λόγος ἐπικήδειος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου Λευκωσίας κ. Γ. Ν. Καλβάρεως κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Κιτιέων Χρυσάνθου.

«Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς». (Ἰωάννης).

Μακαριώτατε Δέσποτα!
Ἀδελφοὶ Χριστιανοί!

Ἡ περικοπὴ αὕτη τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου δύναται ἀληθῶς νὰ ρηθῇ περὶ ἐκείνων, οἵτινες τὸν βίον αὐτῶν διήγαγον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ ἀρετῇ καὶ τοῖς ἐπιζῶσιν ἀθάνατον κατέλιπον μνήμην διὰ τὰς ἀγαθὰς αὐτῶν πράξεις. Εἷς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐργασαμένων μετ' αὐταπαρνησίας καὶ ἀνυποκρίτως τὴν ἀρετὴν καὶ διαπρεψάντων ἑπομένως ἐπὶ βίῳ ἐναρέτῳ καὶ εὐσεβεῖ ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως καὶ ὁ Μητροπολίτης Κιτίου ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ὅστις ἤδη πρόκειται νεκρὸς καὶ μεγαλοπρεπῶς πάνυ κηδεύεται ὑπὸ τοῦ Χριστιανικοῦ τῆς πόλεως πληρώματος.

Τὸν βίον καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ προκειμένου νεκροῦ ἔπρεπεν ἀληθῶς ῥήτωρ δεξιὸς καὶ πολλῷ ἐμοῦ κάρρων νὰ ἐξυμνήσῃ· τῆς διακονίας δὲ ταύτης ἀνατεθείσης ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ, λίαν φοβοῦμαι, μὴ ἐν τῇ ἐμῇ ἀδυναμίᾳ κινδυνεύσωσιν αἱ ἀγαθαὶ αὐτοῦ πράξεις. Ἀλλὰ τί λέγω; Οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες εὐδέλως δέονται δεινοῦ ῥήτορος· ὁ βίος αὐτῶν ἱκανός ἐστιν ἀγορητής. Τὸν βίον λοιπὸν τοῦ μακαρίτου Μητροπολίτου ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ἐκτιθέντες ἐν ὀλίγοις θέλομεν ἐπιτύχει, νομίζομεν, τοῦ σκοποῦ.

Ὁ μακαρίτης μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν θεολογικῶν καὶ φιλολογικῶν Αὐτοῦ σπουδῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Πανεπιστημίῳ προσεκλήθη ὑπὸ τῆς κοινότητος Λάρνακος τῆς δεόντως ἐκτιμησάσης τὰ πρόσφορα αὐτοῦ, διευθυντὴς τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἑλληνικῆς Σχολῆς, ἐν ᾗ ἐπὶ δύο ὅλας δεκαετηρίδας εὐδοκιμώτατα ἐδίδαξε καὶ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ ἀγλαοὺς ἐπήνεγκε καρπούς. Οἱ καρποὶ οὗτοι εἰσὶ καταφανεῖς ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ, ἥτις σεμνυνομένη ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ὀλίγης ἠξίου ἐξ εὐγνωμοσύνης τὸν ἄνδρα ζῶντα τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

Ὁ χρηστὸς καὶ ἐνάρετος τοῦ ἀγαθοῦ διδασκάλου βίος διερημώθη πανταχοῦ. Τὸν τοιοῦτον βίον ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Κυρηνείας, ὅτε ὁ μητροπολιτικὸς αὐτῶν θρόνος ἐχήρευε κατὰ τὸ 1880 παμψηφεὶ ἐξελέξαντο αὐτὸν Μητροπολίτην καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν ὑπῆρξεν ἐπιτυχεστάτη. Ὁ νέος Ἀρχιερεὺς ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας τῶν ἐκλογέων αὐτοῦ, πληρέστατα ποιμάνας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τὸν καλὸν ποιμένα δεξιότητος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἔτους 1889· κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Κιτίου, ἐκ τῶν προτέρων γινώσκοντες τὸν ἐνάρετον βίον τοῦ ἀνδρὸς, ἐξῃτήσαντο αὐτὸν ὅπως ποιμάνῃ τὴν χηρεύουσαν αὐτῶν ἐπαρχίαν, καὶ ἡ αἴτησις αὐτῶν αὕτη εἰσακουσθεῖσα ἐπληρώθη διὰ τῆς μεταθέσεως τοῦ μακαρίτου ὡς Ἀρχιερέως εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ἔκτοτε ὁ μακαρίτης ἀριέρωσε σῶμά τε καὶ ψυχὴν τῇ νέᾳ αὐτοῦ ἐπαρχίᾳ, ἀνενδότως μεριμνῶν καὶ ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς διευθετήσεως τῶν πραγμάτων τοῦ θρόνου μέχρι χθὲς, ὅτε μετὰ βραχυχρόνιον ὀξεῖαν νόσον, καθ' ἣς ἡ ἐπιστήμη οὐδὲν ἴσχυσε, παρέδωκε, δυστυχῶς οὐχὶ πλήρης ἡμερῶν, τὸ πνεῦμα τῷ Πλάστῃ αὐτοῦ, καταλιπὼν ἄφατον λύπην τῇ τε ἐπαρχίᾳ, ἧς ἦτο πνευματικὸς ποιμὴν, καὶ παντὶ τῷ γνωρίσαντι καὶ ἐκτιμήσαντι τὰς περικοσμούσας αὐτὸν παντοίας ἀρετάς.

Ἐκ τῆς βραχείας ταύτης τοῦ βίου τοῦ μακαρίτου ἐκθέσεως ἐξάγεται, ὅτι ὁ ἀνὴρ διέπρεψεν ἐν τῷ βίῳ ἐπ' ἀρετῇ καὶ ὡς πολίτης καὶ ὡς διδάσκαλος καὶ ὡς Ἀρχιερεὺς, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκπορεύεται σήμερον εἰς ἀνάστασιν ζωῆς. Δύναται δὲ διὰ τὰς ἀγαθὰς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ πράξεις, παρουσιαζόμενος ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου κριτοῦ, νὰ εἴπῃ τὸ τοῦ Ἀποστόλου. «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος».

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ἐν τῷ βίῳ ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιερεὺς καὶ ὡς τοιοῦτος ἀθάνατον καταλείπει τοῖς ἐπιζῶσι μνήμην. Τὴν μνήμην δὲ αὐτοῦ τιμῶντες ἄρωμεν ἱκέτιδας πρὸς τὸν Πλάστην χεῖρας, δεόμενοι αὐτοῦ ὅπως ἀναπαύσῃ τὴν μακαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἐν σκηναῖς δικαίων. Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀοίδιμε Μητροπολῖτα! αἰωνία σου ἡ μνήμη! αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:-o§o-:—

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ τρομερὰ πυρκαϊὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐγένετο, τεθέντος τοῦ πυρὸς ἐξ 8 συγχρόνως μερῶν. Ἐπειδὴ ἡ πυρκαϊὰ διεδόθη εἰς τὰ μέρη ἔνθα ὑπῆρχον ἑλληνικὰ καὶ ξένα καταστήματα, τὰ μᾶλλον πλούσια, ὑποτίθεται ὅτι οἱ Βούλγαροι διέδωκαν τὸ πῦρ ἀντεκδικούμενοι, διότι εἶδον ματαιωθεῖσαν τὴν θριαμβευτικὴν ὑποδοχὴν, ἣν ἔμελλον νὰ ποιήσωσιν εἰς τοὺς Βουλγάρους ἐπισκόπους, κατελθόντες πολυπληθεῖς εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ τούτῳ, ἕνεκα τῆς ἀντιδιαδηλώσεως ἣν διενήργησαν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες καὶ τοῦ ὡς ἐκ τούτου ληφθέντος ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν μέτρου ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς Ἐπισκόπους νὰ ἐξέλθωσιν εἰμὴ κρύφα. Κατὰ τὴν πυρκαϊὰν ταύτην ἐκάησαν τρεῖς Ἐκκλησίαι, καὶ ἓν τέμενος. Ἐκάη τὸ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ κείμενον λείψανον τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου, πολιούχου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, κείμενον ἐντὸς πολυτίμου ἀργυρᾶς θήκης ἐν λιθοκτίστῳ χώρῳ. Ἔμενε μόνον τὸ κρανίον καὶ τινα ὀστᾶ. Ἐκάη ἡ ἐν τῷ τζαμίῳ Ἁγία Σοφία πλουσία τουρκικὴ βιβλιοθήκη, ἐν ᾗ ἐσώζοντο πολλὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα, καί τινα ἑλληνικὰ βιβλία.—Διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα καὶ τὰ προνόμια τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου ἐσυστήθη ὑπὸ τῆς Πύλης εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ 5 μελῶν ὀθωμανικῶν ἐν οἷς καὶ ὁ Σάββα πασσᾶς, ὅπως ἐξετάσῃ αὐτὰ καὶ καθυποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της τῇ Πύλῃ. Περὶ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ρωσσίας οὐδὲν θετικώτερον ἐγνώσθη.—Ἐκ Κρήτης, ἀληθεύει μὲν ὅτι ἡ Πύλη ἀνεκάλεσε τάγματά τινα ἐφέδρων, ἀλλὰ προβλέπουσα ταραχὰς, στέλλει ἀντ' αὐτῶν ἄλλα ἐκεῖ, ὅπως διατηρῇ ἀρκοῦσαν δύναμιν πρὸς καταστολὴν ἐνδεχομένου κινήματος καὶ πρὸς τελείαν τῆς νήσου ὑποταγήν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Λονδῖνον, 30.—Κατὰ τηλεγράφημα τῆς «Σημαίας» ἡ Αὐστροϊταλικὴ συμμαχία θέλει παραταθῇ διὰ προσεχοῦς συμβάσεως.

Σαουθάμπτον, 30.—Σοβαραὶ ῥήξεις συνέβησαν ἕνεκ' ἀπεργίας τῶν ἐργατῶν τῶν νεωρείων καὶ δεξαμενῶν. Ὁ στρατὸς ἠναγκάσθη νὰ πυροβολήσῃ πλεῖστοι δ' ἐπληγώθησαν.

Ἀθῆναι, 31.—Ὁ Δ. Ράλλης ἀποσπασθεὶς τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐκτεθήσεται ἰδιαιτέρως.

Λονδῖνον, 2.—Ἀγγέλλουσιν ἐκ Βερολίνου εἰς τὴν «Σημαίαν», ὅτι φίλη τις αὐλὴ προσπαθεῖ νὰ συμφιλιώσῃ τὸν Γουλιέλμιον μετὰ τοῦ Βίσμαρκ. Εἰς δὲ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἀγγέλλεται ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ὅτι ὁ Γιέρς ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐξετάσῃ φιλικήν τινα διακανόνισιν τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος.

Κων)ποπις 8.—Ἡ «φήμη ὅτι ἡ θέσις τοῦ μεγάλου βεζίρου κλονεῖται εἶνε ψευδής.

—Κατὰ τὸν ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴν τῶν «Ἡμερησίων Νέων», οἱ Ρῶσσοι στρατολογοῦσι τὰς φυλὰς τοῦ Καυκάσου, ὅπως καταρτίσωσι δι' αὐτῶν στρατὸν, ὅστις ἐν περιπτώσει πολέμου θὰ ἐνεργήσῃ ἐν Ἀσίᾳ ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων σωμάτων.

—Ἡ «Σημαία» διὰ λόγων οὐδεμίαν ἐπιδεχομένων παρεξήγησιν, προσκαλεῖ τὴν Τουρκίαν νὰ παύσῃ πλέον μεριμνῶσα περὶ τῆς Αἰγύπτου, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ αὐτὴν καὶ νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Ἀρμενίαν, ἐφαρμόζουσα τὰς μεταρρυθμίσεις, ἃς ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη χρόνον περιμένει ματαίως παρ' αὐτῆς ἡ Εὐρώπη. Ἡ «Σημαία» εὔχεται ὅπως ἡ Ἀρμενία λάβῃ ταχέως τὴν τύχην νὰ εἰσέλθῃ, ὡς ἡ Αἴγυπτος, ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου.

—Κρούσματά τινα Ἰνφλουέντζας ἐγένοντο ἐν Παρισίοις. Ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ οἰκογενείᾳ προσεβλήθησαν πέντε· τὰ συμπτώματα ὅμως τῆς νόσου εἶναι διάφορα τῶν περυσινῶν. Ἡ γρίππη καλύπτεται ὑπὸ τύλων καὶ ἐξογκοῦται μεγάλως. Ἐπὶ τρεῖς δὲ ἢ τέσσαρας ἡμέρας εἶναι ἀδύνατον νὰ φάγῃ τις ἢ νὰ ὁμιλήσῃ.

Πετρούπολις, 2.—Ἡ πόλις τῆς Κινέσμας ἐν τῷ κυβερνείῳ τῆς Ροστρόμης ἀπετεφρώθη. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 3 ἑκατομμύρια ρουβλίων. Οἱ κάτοικοι ἔμειναν ἄστεγοι καὶ ἄνευ τροφίμων.

Βιέννη, 10.—Πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες συγχαίρουσι τῇ Βουλγαρίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἐκλογῶν, ἅτινα ἀποδεικνύουσιν ὅτι μεγίστη πλειοψηφία τοῦ λαοῦ ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν τοῦ πρίγκηπος καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτοῦ. Ὁ «Ν. Ε. Τύπος» λέγει ὅτι ὁ ρωσσικὸς τύπος δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ ἀναρχία ἐπικρατεῖ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ὅτι ὁ λαὸς ἀπεχθάνεται τὸ ἐνεστὼς σύστημα

— Ὁ ἀγγλικὸς στόλος προτίθεται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα Μήλου, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας. Ἕνεκα τούτου ἠρωτήθη προχθὲς ἡ ἐν Μήλῳ ἀρχιοδία Ἀρχὴ ἂν εἶναι δυνατὴ ἡ προμήθεια τροφῶν καὶ ἄλλων χρειωδῶν εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ στόλου τούτου, ἐλήφθη δὲ ἀπάντησις ὅτι ἐκ τῶν ζητηθέντων τροφίμων ὑπάρχει ἐπὶ τόσας ἡμέρας ἀφθονία. Ὁ στόλος θ' ἀποπλεύσῃ εἰς Κρήτην δι' ὀλίγας ἡμέρας.

—Τὰ ἐξῆς περίεργα ἀγγέλλονται ἐκ Λαρίσσης. Πλοῖόν τι ὑπὸ τουρκικὴν σημαίαν περιπλέον τὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀγνιοκάμπου ἠγκυροβόλησεν αὐτόθι, ἐπειδὴ δὲ ἐγέννησεν ὑπονοίας εἰς τὸν ὑποτελώνην, οὗτος μεταβὰς εἰς τὸ πλοῖον ἐτοποθέτησεν ἐπ' αὐτοῦ φύλακα καὶ ἀνεχώρησε. Τὴν νύκτα τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου ἀνέσυρε τὴν ἄγκυραν καὶ τὸ πλοῖον ἀπέπλευσε φέρον καὶ τὸν φύλακα τοῦ τελωνείου! Ἤδη ἀγνοεῖται ἡ τύχη τοῦ αἰχμαλώτου.

—Ἐξ Ὀδησσοῦ ἐπιστέλλουσιν εἰς τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ὅτι ὁ ρωσσικὸς στρατὸς τῆς Βεσσαραβίας, ὅστις συμποσούμενος εἰς 10 000 ἄνδρας, συνεκεντρώθη ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Βένδερ, χάριν τῶν γυμνασίων, ἀποτελεῖ τὸν κοινῶς ἀποκαλούμενον στρατὸν τῆς Βουλγαρίας, καθόσον φρονεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει στρατιωτικῆς ἐνεργείας, εἰς αὐτὸν θ' ἀνατεθῶσι τὰ εἰς τὴν ἡγεμονίαν ταύτην ἀναγόμενα.

—Μετὰ δίμηνον διαμονὴν εἰς τὰς θερμὰς τοῦ Φραντσεμπὸδ καὶ περιοδείαν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Γερμανίας, ἀνεχώρησεν ἐπανερχομένη εἰς Πετρούπολιν ἡ προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ βασιλέως ἡμῶν ἡ Μ. Δούκισσα Ἀλεξάνδρα μετὰ τοῦ Μ. Δουκὸς Παύλου. Λέγεται ὅτι τὸν χειμῶνα ἡ Μ. Δούκισσα θὰ ἔλθῃ νὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον.

—Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Σεδὰν, ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου τὸ γνωστὸν δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Λόρδου Σαλισβουρὺ, παραλληλίζει τὴν Τριπλῆν Συμμαχίαν μὲ τὰ εἰρηνικά της αἰσθήματα καὶ τὴν σιωπηρὰν Γαλλο Ρωσσικὴν ἕνωσιν, ἥτις ἀναμένει τὸ 1894, ἔτος, λέγει, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ρωσσία θὰ εἶναι κατὰ πάντα ἕτοιμος διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον.

—Αὐτοκρατορικὸς ἰραδὲς διατάττει τὸν σχηματισμὸν δύο ταγμάτων πεζικοῦ, προωρισμένων νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐν Κρήτῃ τὸ κενὸν ὅπερ προῆλθεν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ἐφέδρων εἰς τὰς ἑστίας των.

—Ἐκ Βελιγραδίου τηλεγραφοῦσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Σραγκφούρτης» ὅτι συνεπείᾳ συμφωνίας τῶν ἀντιβασιλέων μετὰ τοῦ πρώην βασιλέως Μιλάνου, ὁ τελευταῖος οὗτος θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Σερβίας τῇ 12)24 σεπτεμβρίου ἐπὶ μακρὰν ἀπέχων τῆς αὐτόσε ἐπιστροφῆς.

—Νεαρίας δεκατεσσάρων ἐτῶν ἡλικίας ἐσχάτως διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἀγγλικῆς φιλολογίας ἐν τῇ Σκωτικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Ἀλεξανδρείας. Τὸ ὄνομα τοῦ θαυμασίου τούτου παιδὸς εἶναι Ἀλκιβιάδης Βενεδούσσης.

—Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ διαδ. τῆς Ρωσσίας θ' ἀρχίσῃ τὴν 1ην 8βρίου καὶ θὰ λήξῃ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1891.

Βιέννη, 8.—Ἡ κυβέρνησις ἀρνεῖται ν' ἀναγνωρίσῃ ἐν Τεργέστῃ τὴν ἱδρυσιν νέας ἰταλικῆς ἑταιρίας, ὡς οὔσης ἀναλόγου πρὸς ἐκείνην, ἥτις διελύθη ἐσχάτως, τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὑπερ Πατρίδος».

Πετρούπολις, 8.—Ἡ ἐν Γραβεσταην πρόποσις τοῦ Γουλιέλμου ὑπὲρ στενῆς φιλίας καὶ τῆς ἐν ὅπλοις σταθερᾶς ἀδελφιώσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ἐν μὲν Βιέννῃ λέγει ὁ «Νέος Χρόνος», θὰ προκαλέσῃ μέγαν ἀλαλαγμὸν, τὴν δὲ Ρωσσίαν καταλείπει ἀπαθῆ. Ἐνταῦθα ὑπάρχει στερρὰ πεποίθησις ὅτι συμβιβασμὸς πρὸς τὴν Αὐστρίαν περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος τυγχάνει περιττὸς, τῇ δὲ Ρωσσίᾳ ἀνωφελής.

Γιβραλτὰρ, 9.—Τρεῖς ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ ἐπιστρέφοντες ἐξ ἐκδρομῆς ἤρισαν τοὺς Ἱσπανοὺς, οἵτινες ἤκισαν καὶ ἐτραυμάτισαν αὐτοὺς δι' ἐγχειριδίου. Αἱ ἀγγλικαὶ ναυτικαὶ ἀρχαὶ ἐπελήφθησαν τῆς ὑποθέσεως.

Βιέννη, 10.—Ἡ «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» μανθάνει ἐκ Ρώμης ὅτι παρὰ τὰς προσπάθειας τοῦ Ἰσβόλσκη, αἱ σχέσεις Ρωσσίας καὶ Βατικανοῦ εἶναι ἥκιστα εὐάρεστοι. Ὁ πάπας ἐδράξατο ἐσχάτως τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἐκφράσῃ σφοδρὰ παράπονα διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ληφθέντα μέτρα κατὰ τῶν καθολικῶν ἱερέων, οἵτινες ἐβάπτισαν ὀρθοδόξους. Τὸ βατικανὸν ἀπεφάσισε νὰ μὴ ποιήσῃ παραχωρήσεις εἰς τὴν Ρωσσίαν περὶ τῆς χρήσεως τῆς ρωσσικῆς γλώσσης ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἐν Πολωνίᾳ καὶ Λιθουκανίᾳ.

Νέα Ὑόρκη, 10.—Οἱ ἐργάται τοῦ Παναμᾶ ἐκήρυξαν ἀπεργίαν.

Λησταὶ ἐλεηλάτησαν τὴν μεταξὺ Ν. Ὀρλεάνης καὶ Λουϊσβίλλης ἀμαξοστοιχίαν.

Βουδαπέστη, 30.—Φήμη διαδίδεται, ὅτι Στρατιωτικὴ σύμβασις συνωμολογήθη μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ρουμανίας. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς ἤθελε διέλθῃ ἐνόπλως ἐπὶ Ρουμουνικοῦ ἐδάφους ἀμφότεραι αἱ δυνάμεις ἐκ συμφώνου θὰ ἀνθίσταντο εἰς τὴν διάβασιν.

ΑΙΝΙΓΜΑ 57ον

Ἀμφιβολίαν συνεχῶς τὸ πρῶτόν μου σημαίνει,
Καὶ ἡ δειλία πάντοτε μὲ τοῦτο συντυχαίνει.
Ὁ πλεονέκτης ἀγαπᾷ τὸ δεύτερον ν' ἁρπάζῃ,
Κ' ὅλα τοῦ κόσμου τ' ἀγαθὰ μ' αὐτὸ νὰ ὀνομάζῃ.
Στοιχείων βιαιότατον τὸ ὅλον φανερόνει,
Στοιχεῖον ὅπου κατασπᾷ, κρημνίζει ἐκριζόνει.

—

Λογογρίφος 15ος.

Εἶπεν σὰ ἐπεὶ στῆ μόναι πινῶ οἱ [τ] ροιά.

[Ἐκ Λευκωσίας. Δημοσθ. Χ. Σεβέρης].

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασὶ ἀ. ποιότητος γρ.	. . . . .	230—245
δευτέρας ποιότ.	» »	200—220
» ξυνισμένα	» »	160—180
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκ. παρ.	. . . .	76
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	.	115—120
σῖτος τὸ κοιλὸν	. . . . . » . .	18—22
κριθὴ	. . . . . » . .	10—12
Ὄροβος	. . . . . » .	13—15
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	. » .	92—93
τὸ χαλεπικὸν καντάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄμαξα καινουργὴς, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεύει πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ χάνι τοῦ Σύννου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῇ ἐξ Ἀθηαίνου. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἱονδήποτε μέρος τῆς νήσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Ὁ κ. Βασίλειος Θεοφανίδης ἔλαβεν ἐσχάτως ἐξ Ἀγγλίας καὶ θὰ λαμβάνῃ τακτικῶς δείγματα διαφόρων ὑφασμάτων διὰ πᾶσαν ἐποχὴν, δηλ. κασμιρίων, τσοχῶν, μουσαμάδων, δύναται δὲ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν πελατῶν, νὰ φέρῃ εἰς τὰς τιμὰς τῶν ἰδίων ἐργοσασίων ὅθεν τὰ λαμβάνῃ, ἑτοίμους ἐνδυμασίας καὶ μὴ, εἰς μικρὰν ἢ μεγάλην ποσότητα. Ἔτι δὲ δύναται νὰ φέρῃ διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινὰ, κολάρα, λαιμοδέτας, ὑποκάμισα, σνιδόνια ἕτοιμα καὶ μὴ, κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς οἷον μέγεθος ἀπαιτεῖ ἕκαστος, χειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ διὰ τὰς οἰκίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους δίδει ὁ ἴδιος πᾶσαν πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἁγ. Νάπας, γνωσὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαϊμαρίδης ἱδρύσας ἐν Βαρωσίοις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μαζίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὶ σπίρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαζίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκά, ἃς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδόλων καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθερτῶν καταζήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἕτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοϋφάντου σόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιοτήτων, συγαρόχαρτα ἀρίσης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάζημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἤτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικοὺς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτίστου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χρισοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοὺς, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὄπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροϊατίσσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.